

[Arbejdsministeren]

Det, hr. Dyremose gik ind for, da vi senest diskuterede sagen – og det vil jeg da gerne nævne, da hr. Dyremose ikke selv var inde på det – var, at man skulle gå væk fra et system med opkrævning via forsikringsselskaberne, som – det var der dokumentation for – førte til, at meget store beløb blev unddraget de offentlige kasser. Derfor burde hr. Dyremose have placeret ansvaret dér, hvor ansvaret skulle placeres, nemlig hos de organisationer, der, dengang regeringen åbent og venligt tilbød dem at overtage opgaven, sagde nej. At de så i mellemtiden er blevet kloge, burde hr. Dyremose og jeg kun kunne glæde os over.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Af hensyn til historieskriverne vil jeg også godt berigtige, at ATPs bestyrelse på det nævnte tidspunkt sagde nej, men det, vi så sagde, var, at man til gengæld i fællesskab burde finde en anden form for samordning i stedet for at indføre et system for disse fem indbetalinger, hvoraf nogle er helårige, nogle kvartalsvise og nogle månedlige. Vi sagde: det er for belastende, vi bør finde en anden måde, hvor det er samordnet og samtidigt.

Vi kunne også godt have ønsket os, at ATPs bestyrelse dengang havde sagt ja, men vi var sikre på, at hvis man havde indledt en forhandling med os om en anden metode, hvor det blev opkrævet et eller andet sted fra og beregnet af nogle andre, kunne vi allerede dengang være blevet enige om noget, der havde været meget mere effektivt og meget mere enkelt at administrere.

Svend Heiselberg (V):

Jeg skal undlade at blande mig i ministerens og hr. Dyremoses indbyrdes diskussion og blot give udtryk for tilfredshed fra venstres side over, at vi i dag kan debattere det lovforslag, som jo har sin oprindelse i det af venstre stillede beslutningsforslag nr. B 74, som var til behandling her i tinget den 18. marts 1981; jeg henviser til Folketingstidende sp. 8131 og følgende sider. Dengang blev der fra et flertal i folketinget tilkendegivet en positiv modtagelse af forslaget.

Når det er sagt, vil jeg tilføje, at det er egentlig fantastisk, at folketinget nogen sinde har kunnet finde på at lægge en sådan admi-

nistration ud til såvel store som små virksomheder. Det er klart, at mange virksomheder, handlende, håndværkere, landmænd, afstår fra at beskæftige folk; de vælger sammen med deres ægtefælle og børn selv at gøre arbejdet og derved blive fritaget for den meningsløse administration og udgift.

Men når nu lovforslaget skal til behandling i udvalget, vil venstre foreslå, at vi undersøger mulighederne for en fritagelse for betaling af ATP, Lønmodtagernes Garantifond, Arbejdsgivernes Elevrefusion, invalidepension og arbejdsløshedsforsikring for den først ansatte. Denne udgift må så bæres af staten.

Arbejdsministeren smiler, men det bekræfter kun hans manglende forståelse for, hvad der egentlig foregår i erhvervslivet. Derved ville mange mindre virksomheder slippe for en belastende administration og udgift, og det ville sikkert få den betydning, at nogle af de mindre virksomheder ville tage en medhjælper ind i virksomheden.

Det er venstres opfattelse, at vi er nødt til at gøre noget for de mindre virksomheder, og dette ville være en håndsækning, hvis folketinget vil medvirke hertil.

Som det er fremgået af mit indlæg, vil venstre i udvalget aktivt medvirke til at få forslaget yderligere forenklet.

Inger Harms (SF):

Som et antibureaukratisk parti kan socialistisk folkeparti tilslutte sig de administrative forenklinger, som lovforslaget giver mulighed for. Det kan jo ikke nægtes, at de små og mellemstore virksomheder er pålagt mange byrder fra statens side. Et eksempel herpå er den helt ulige opkrævningsprocedure, der finder sted for fem forskellige arbejdsgiverbidrag. Disse opkrævninger foreslås nu foretaget 4 gange årligt; desuden vil beregningen foregå på en mere forenklet måde.

Jeg skal dog ikke undlade at påpege, at dette lovforslag ikke blot giver en administrativ lettelse for arbejdsgiverne, men tillige giver dem en rentegevinst på 16 mill. kr. Da vi finder, at det er unødvendigt, at disse lettelser tillige skal give en pengemæssig gevinst, foreslår vi, at man forhøjer bidraget til Arbejdsgivernes Elevrefusion til brug for flere lære- og praktikpladser, så det svarer til de 16 mill. kr., rentegevinsten er på.